

Öyle Bir Şey İşte

– GürhanGürses · 05 Aralık 2012

O orada hasta olunca bu burada yatağa düşerdi

Aşktı bu...

Öylesine işte!

Esu'ydu kızın adı.

Kaptan zaten aşkın adıydı.

Aşk böyle bir şeydir, tanımsız, tarifsiz, izahsız.

Kelimeler kâfi gelmez ifade etmeye, söze gelmez tanımı öyle hemen.

Yaşamak lazım derinlemesine, inmek lazım özüne...

Aşk öyle hemen armut piş ağzıma düşle olmaz.

Aşk pişmektir, köz olmaktır, içten içe cayır cayır yanmaktır, ahirde küle dönüp sevgilide yok olmaktır.

Kül kül yine sevgiliye yönelmektir, zerre zerre doğru yola düşmektir.

Gül gül onun uğruna kanayabilmektir, açabilmektir, koklayabilmektir.

O ağladı mı ağlayabilmektir.

O güldü mü gülebilmektir.

Ah aşk!

İki kişiyi ateşler içinde yatağa düşüren hastalık!

Ah aşk!

İki kişiyi tek kişi yapan ustalık!

–Sesin iyi değil nen var kuzum? diye sordu Kaptan telefonda aşkına.

–Sabahtan başım ağrıyor. Duş alıp uyumak istiyorum hemen. dedi Esu maşukuna.

–Sana gelen bana gelsin. dedi Kaptan. Sen orada hastalanırsan ben burada yatağa düşerim bilmez misin? Sen orada üşütün mü ben burada öksürürüm, sen orada ağladın mı ben burada yaşlara boğulurum, sen orada inledin mi ben burada gümlerim.

Ah sevgili sen ne olursan ben milyon misli olurum görmez misin?

Ah sevgili sen her ne olursan ben milyon katı olurum anlamaz mısın? Kaptan konuşuyordu hala! Çünkü yaşıyordu sevdiğini... Yaşayarak seviyordu onu... Her hücrelerinde hissediyordu, her damlasında o vardı.

Aşk hissetmektir, uzakta da olsa arzulanan onun canı yandığında aynı anda ah diyebilmektir.

Aynı anda yüreği kanayabilmektir.

Gözleri yaşarabilmektir.

Ölebilmektir.

Yaşayabilmektir.

Aşk o olabilmektir.

O olmaktır.

Ona gelen kendisine gelendir aşk.

Ona bulaşan kendisine bulaşandır aşk.

Esu hastalanmıştı.

Kaptan anlamıştı.

Sana gelen bana gelsin diye yazdı. Sen iyi ol, şifa bul!

Ben sana ilaç olayım.

Derman olayım.

Sana gelen bana gelsin, dedi son bir kez.

Esu'da migren vardı.

Sabahtan tutmuştu.

Akşam olmuştu, tadı yoktu yine.

Günün yoğunluğu tetiklemişti migreni.

Esu kötüydü.

İşin tuhaf yanı bu halini duyunca Esu'nun Kaptan'da kötü oldu.

Yanında değildi olsaydı şifa olurdu ona, biliyordu. Uzaktaydı çok uzakta... Terini silemeyecek kadar, bir tas su veremeyecek kadar, ona göz kulak olamayacak kadar!

Kaptansilindi o...

İyileştiriciydi.

Ah kader!

Neler geçer şimdi Kaptan'ın içinde.

Ne yıkımlar, ne savaşlar, ne eziyetler, ne çileler?

Kadını hastaydı ya ona ölümdü bu hal.

Esu orada hasta Kaptan burada.

Esu orada inliyordu Kaptan burada.

Esu orada kıvranıyordu Kaptan burada.

İki beden tek candılar.

Bu yüzden yandılar.

Bu yüzden kanadılar.

–Sesin iyi değil nen var papatyam? diye sordu Kaptan telefonda aşkına.

–Sabahtan başım ağrıyor. Duş alıp uyumak istiyorum hemen. dedi Esu maşukuna.

–Sana gelen bana gelsin. dedi Kaptan. Kaptan bu sözün hikmetini nefsinde yaşayarak ve bilerek söylüyordu. Ve içten söylüyordu. Bir mumun alevini içine çeker gibi söylüyordu. Bir mıknaatısın demiri çekmesi gibi çekerek söylüyordu o hastalığı.

Kaptan'ı baş ağrısı tuttu.

Mide bulantısı...

Işıktan rahatsız oluyordu.
Esu hafiflemişti birden.
Gözlerini açabiliyordu, ağrısı azalmıştı.

Aşk bir ruhtan diğer ruha sıçrayabilmektir, dokunabilmektir.
Kaptan Esu'ya dokunabiliyordu.
Yükünü alabiliyordu cefa adına ne varsa.
Hüzün kırandı Kaptan, ağrı alan, can rahatlatandı.
Esu "Kaptan'ım" dedi uzun bir aradan sonra.
Kaptan bu söz üzere açtı gözlerini kocaman kocaman ve "Esu'm" dedi ayağa kalkarak.
Bana ilaç oldun Esu'm, kan oldun, can oldun.
Yâr oldun.
Ömrüme kâr oldun.
Sen Kaptan'ım dersen bana ben hasta mı olurum. Ağzından bahşederken ilacımı ben o bal damlasını
içmez miyim abı hayat deyu.
Şifa buldular.
Erdiler muratlarına.
Biz çıkalım aradan.
Kalsın onları yaradan.
Aşkın bir adı da şifadır kurumuş canlara, ölümsüzlük suyudur.
Kaptan Esu'yu içmişti Esu Kaptan'ı...
Gerisi zaten hikâye, mal da mülk de...
Varın biraz da siz oyalanın yalan dünyada!